

Това не е всичкото; жената е единъ видъ съвѣсть на семейството. Тука ще направимъ една забѣлѣжка която прѣдлагамъ на вашето обсъждане. Вижда се, че жената, на която умътъ е по живъ и по тънъкъ отъ умътъ на мъжътъ, трѣбва да има въ сжщото време и съвѣсть по жива и по деликатна. Обаче, трѣбва да го кажемъ че това не е всякогашъ на пълно истинно. Всякога, когато мъжътъ прави погрѣшки въ общественый животъ, ние слушаме да се отдаватъ тия погрѣшки на влиянието на женитѣ, и истина е че нѣкои жени, по нѣкога отъ най отличнитѣ, не сж всякога достатъчно чувствителни за задлъженията които сж вѣнъ отъ кръгитѣ на семейството: общественитѣ интереси нѣматъ такъва важность прѣдъ тѣхнитѣ очи. Всяко нѣщо вѣнъ отъ семейството е чуждо тѣмъ, и тѣ мислятъ че почти тѣхната длъжность е да умъртвѣтѣ съвѣстьта и началата на общественый чловѣкъ. Повечето жени иматъ амбиция съвършено вънкашна, които повече цѣнятъ високото положение отъ уважението придобито съ честь. Тѣ често прѣдпочитатъ работата която донася печала нежели работата която принася честь и знаменитость. Тѣ не знаятъ че има нѣщо по високо и отъ семейството: правдата и достолѣпието. Не трѣбва никакъ да се сърдимъ на жената за тѣзи ѝ лажливи идеи: погрѣшката не е нейна, но на поврхностното ѝ възпитание, което не развива достатъчно въ нея общитѣ и възвишени идеи.

Но, ако жената не е всякога беспристрасенъ и правъ водачъ въ работитѣ на вънкашний животъ, тя е чудесно надарена да